

чрѣзъ чинно то сльженіе ѿгелско, ѿ не сохранихте го.

54 Я ѿнѣ като сльшаха тіа (словеса), пѣскахасе на сѣрдцѣ то си ѿ ѿдове, ѿ сѣсѣрцаха со зжвѣи те на него.

55 Я Стефанъ понѣже бѣше пѣленъ сѣ Дѣа сѣаго, поглѣднѣ на некѣ то, ѿ видѣ слава та Бжѣа, ѿ Іисуса че стоѣше ѿ дѣсна та странѣ на-Бѣа:

56 И рече: ѣто видимъ небеса та ѿборени, ѿ Сѣна челоуѣческаго че стои ѿ дѣсна та странѣ на-Бѣа.

57 Я ѿнѣ фанѣха да вѣкатъ сѣ голѣмъ гласъ, ѿ затѣскаха си оушѣи те, ѿ спсѣстѣхасе сѣчки те на врѣхъ негѣ:

58 И като го ѿзвѣдоха вѣнъ ѿ градѣтъ, покѣиваха го сѣ камѣнѣ, ѿ свидѣтели те соблѣкоха си дрѣхи те, ѿ тѣрѣха ги при носѣ те на-ѣдногѣ юноша, кѣйто се наричаше Сѣулъ.

59 И покѣиваха сѣ камѣнѣ Стефана, кѣйто се молѣше ѿ говорѣше: Гдѣи Іисусе, прѣимѣи ми дѣшѣ та.

60 И като преклонѣи колѣна та си, ѿзвѣкасе сѣ голѣмъ гласъ: Гдѣи, не постаѣи ѿмъ товѣ за грѣхъ, ѿ като рече товѣ, заспѣ. +

ѿнѣи дѣнь выдѣ голѣмо гонѣнѣ на цѣрква та, кѣа то бѣше во Іерусалимъ: ѿ сѣчки те се разпрѣснѣха по ѿколны те страны Іудѣйски ѿ Самарійски, ѿсѣвѣнѣ апѣстолы те.

2 Я нѣкои челоуѣцы благоговѣнѣи погрѣбоха Стефана, ѿ направѣха голѣмъ плѣчь надъ него.

3 Я Сѣулъ ѿзловѣлаваше цѣрква та, понѣже влѣзѣше въ кѣщи те, ѿ влѣчѣше мѣжѣ ѿ женѣ, ѿ прѣдѣлаваше ги въ темница та.

4 Я ѿнѣа кѣйто се распрѣснѣха, ѿвѣхѣдѣха ѿ проповѣдѣваха слово (Бжѣе).

5 И Фѣлипъ като сльзе въ Самарійскѣа тѣ градъ, проповѣдоваше ѿмъ Хрѣта.

6 И внимѣаха нарѣди те ѣдинодѣшнѣ на ѿновѣ цѣото говорѣше Фѣлипъ, понѣже сльшаха ѿ глѣдаха самѣи ѿнѣи чѣдѣ та кѣйто прѣвѣше.

7 За цѣото дѣхѣве нечѣстѣи вѣкаха сѣ голѣмъ гласъ, ѿ ѿзлѣзѣха ѿ мнозѣна кѣйто ги ѿмаха: ѿ мнозѣна разслѣблени ѿ хрѣми се ѿсѣплѣаха.

8 И выдѣ голѣма радѣсть въ товѣ градъ.

9 Я нѣкой челоуѣкъ, ѿме то мѣ Сѣмонъ, бѣше пѣ на прѣдъ въ градѣтъ ѿ прѣвѣше волхвовѣнѣ, ѿ оудѣвлѣлаваше Самарійскѣа тѣ нарѣдъ, за цѣото се кѣзѣвѣше че ѣ голѣмъ нѣкой.

ГЛАВА И:

Я СѣУЛЬ созѣволѣлаваше (ѿ тоѣ) на оуѣнѣство то мѣ, ѿ въ